

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ประสิทธิภาพทางการตลาดของตลาดประมุลยางพารา จังหวัด
นครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย : นางสาวสตันยรักษ์ พรหมขวัญ

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)

สาขาวิชาเอก : เศรษฐศาสตร์สหกรณ์

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จنگลณี เกิดพิบูลย์)
...../...../.....

ตลาดประมุลยางพารา คือสถาบันทางการตลาดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งได้รับการจัดตั้งและดำเนินงานโดยรัฐบาลเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางการตลาด มุ่งหวังลดปัญหาในอดีตของตลาดยางแผ่นดิบในระดับท้องถิ่น

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาต้นทุนการผลิตของผู้ผลิต และต้นทุนการตลาดของตลาดประมุลยางพารา คนกลางในตลาดท้องถิ่น โรงรมและผู้ส่งออกยางพารา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) วิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการตลาดของตลาดประมุลยางพารา โดยวัดจากผลการวิเคราะห์ส่วนเหลือ้มการตลาด จำนวนเกษตรกรและปริมาณยางที่เข้าสู่ตลาดโดยเปรียบเทียบกับตลาดท้องถิ่น 3) ศึกษาความเคลื่อนไหวและแนวโน้มราคาของยางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควัน

ในการศึกษาเรื่องนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ขายยางแผ่นดิบผ่านตลาดประมุลยางพารา ทั้งหมด 220 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ผลการศึกษา ปรากฏว่า ชาวสวนยางส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.73 ทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก และเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยาง 10-19 ไร่ ร้อยละ 52.27 ของเกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพ มีต้นทุนการผลิตและการตลาดทั้งสิ้น 25.76 บาท/กิโลกรัม และมีรายได้จากการขายยางแผ่นดิบที่ตลาดประมุลยางเฉลี่ย กิโลกรัมละ 30.66 บาท สูงกว่าราคาที่ตลาดท้องถิ่นกิโลกรัมละ 1.90 บาท อย่างไรก็ตามชาวสวนยาง ร้อยละ 63.64 ไม่พอใจในราคาที่ได้รับ และชาวสวนยาง

ร้อยละ 45.45 ประสบปัญหาไม่ได้รับเงินในวันที่ขาย และไม่ได้รับความสะดวกในการขายยางแต่ละครั้ง

ผลการศึกษาด้านตลาดประมุลยางพารา เปรียบเทียบกับตลาดท้องถิ่น เพื่อประเมินประสิทธิภาพทางการตลาด จากการศึกษาปรากฏว่า ตลาดประมุลยางพาราต่อยมีประสิทธิภาพ ทางด้านราคากว่าตลาดท้องถิ่น นั่นคือ ตลาดประมุลมีต้นทุนการตลาด 8.57 บาทต่อกิโลกรัม แต่ตลาดท้องถิ่นมีต้นทุนการตลาดเพียง 1.36 บาทต่อกิโลกรัมเท่านั้น ดังนั้นหากไม่คำนึงถึงเหตุผลในการจัดตั้งตลาดประมุลยางของรัฐบาล คือสร้างเสถียรภาพด้านราคาและเพิ่มจำนวนผู้รับซื้อยางพาราในตลาดท้องถิ่นแล้ว จึงกล่าวได้ว่าตลาดประมุลยางต่อยมีประสิทธิภาพทางราคากว่าตลาดท้องถิ่น นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาถึงจำนวนเกษตรกรและปริมาณยางที่เข้าสู่ตลาดประมุลยาง ร้อยละ 27.43 และ 1.09 ตามลำดับนั้น กล่าวได้ว่าตลาดประมุลยางพาราต่อยมีประสิทธิภาพทางการตลาดกว่าตลาดท้องถิ่นอีกเช่นกัน

แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาปรากฏว่า ชาวสวนยางที่ขายยางผ่านตลาดประมุลจะได้รับราคาสูงกว่าชาวสวนยางที่ขายยางผ่านตลาดท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ตลาดประมุลยางสามารถทำหน้าที่ทางการตลาดได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างเสถียรภาพทางด้านราคาในตลาดยางซึ่งเป็นแนวทางแก้ปัญหาการตลาดได้อีกทางหนึ่งนั่นเอง

ราคายางในตลาดจะมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ราคาส่งออก จนถึงราคาที่ชาวสวนยางได้รับ ซึ่งโรงรมเป็นผู้กำหนดราคารับซื้อยางแผ่นดิบจากพ่อค้าท้องถิ่น และพ่อค้าท้องถิ่นจะกำหนดราคารับซื้อจากชาวสวนยาง โดยราคาแต่ละระดับได้รวมเอาต้นทุนการตลาดและกำไรของพ่อค้าของระดับนั้น ๆ เอาไว้ พ่อค้าส่งออกได้รับส่วนเหลือและผลตอบแทนการตลาดมากที่สุด ร้อยละ 26.82 และ 5.87 ของราคา F.O.B. ทำเรือส่งขลารองลงมาคือ พ่อค้าท้องถิ่นได้รับส่วนเหลือและผลตอบแทนการตลาด ร้อยละ 10.89 และ 4.95 ของราคารับซื้อจากพ่อค้าส่งออก และจากการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคายางแผ่นรมควัน F.O.B. ทำเรือส่งขลาละตลาดหัดใหญ่ และราคายางแผ่นดิบในช่วงเวลาศึกษา ปรากฏว่าความเคลื่อนไหวของราคายางไม่ปรากฏอิทธิพลของเวลาและวัฏจักรให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ราคายางจะมีการเคลื่อนไหวขึ้นอยู่กับอิทธิพลของฤดูกาล นั่นคือในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ราคายางจะมีการเคลื่อนไหวต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และจะเคลื่อนไหวสูงขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ส่วนอิทธิพลของเหตุการณ์

ไม่ปกติ ปรากฏว่า ราคาขายผ่านรมควัน F.O.B ราคาตลาดหาที่ใหญ่ และราคาขายผ่านดิบ จะผันแปรเพิ่มขึ้นและสูงสุด กิโลกรัมละ 2.96 บาท และจะผันแปรลดลงต่ำสุด 1.46 บาท